

26/02/2018

MOTOCATER DE L'ANY

Al finalitzar la meua etapa a la Junta Directiva de MOTOCAT, vaig comentar que no m'agradaria que es perdés el trofeu al "MOTOCATER de l'any" i ves per on, en els passats 2 Dies de Trial de Talamanca, m'he trobat amb aquest trofeu als braços.

Deixeu-me fer una mica d'història de què és i què representa aquest reconeixement i al final donaré la meua opinió més personal.

A partir del FESTIVAL 2008, MOTOCAT va pensar que caldria reconèixer la feina d'aquella persona o representant d'un col·lectiu que, estant a prop dels plantejaments del motoclub, s'hagués destacat en el transcurs de l'any per la seva implicació i dedicació al trial, com a practicant, com a promotor, com a col·laborador, etc, sempre però, darrera d'una indiscutible qualitat humana que pogués servir de mirall per a la resta de MOTOCATers; és a dir, es volia premiar a un bon trialer que s'hagués destacat per la seva dedicació a la comunitat trialera, però que abans de res fos bona gent.

La fórmula decidida per escollir el guardonat de cada any va ser que cadascun dels membres de la Junta Directiva de MOTOCAT proposaria un candidat amb una argumentació per aquesta proposta, i que es fes una votació final entre els membres de la Junta. Al candidat finalista se li atorgaria la distinció de "MOTOCATER de l'any", com a reconeixement de tota la comunitat MOTOCATERa en particular i trialera en general.

El nom del premiat es faria públic en el moment del lliurament d'aquesta distinció i se li lliuraria un trofeu exclusiu que haurà de tornar l'any següent per entregar-lo al nou Motocater a canvi d'una rèplica més petita.

Motocaters de l'any fins a la data d'aquesta publicació:

2008 PEP SALA

2009 ÀNGEL LLOP

2010 JOSEP LLUÍS AGUILAR

2011 KIKU CARBONELL

2012 PEP PLANAS

2013-2014 JOSEP SERRA

2015-2016 MANOLO IBORRA

2017 ALBERT GIL

2018 VÍCTOR MARTÍN

2008

2009

2010

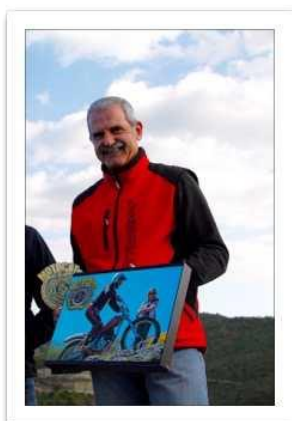
2011

2012

2013-14

2015-16

2017

2018

2008 PEP SALA, àlies "Peptrial"

Comentari al fòrum de MOTOCAT el 13 de juliol de 2008

*Una mica de xerrameca,
Encara no em ser avenir de que em considereu el
MOTOCATER de l'any.*

*Quan vàreu obrir aquest post i vàreu posar que el rebria
una persona que hagués fet un munt de coses pel trial,
vaig pensar que li hauríeu de donar als "capos" de
MOTOCAT, perquè són ells els que fan un munt de
coses pel trial. Jo, apart de tirar fotos, fer de control i fer
emprenyar una mica al personal, no faig gaire més.*

*Ara que he tingut el GRAN HONOR de ser el primer
esmentat, m'agradaria que any rere any sortissin molts
més MOTOCATERS i MOTOCATERES i que el personal
que entra al foro, socis, coneguts, etc. posin un granet de
sorra perquè el MotoClub i el Trial vagin per bon camí.
LES PETITES COSES FAN MOURE EL MÓN.*

*I ara ja ho deixo perquè no em vull posar pesat. Només
agrair als senyors: JORDI, VÍCTOR, FRANCESC, TONI i
ENRIC pel regal del'any que m'han atorgat. També vull
donar les gràcies a les seves respectives dones, a tots
els que m'heu felicitat i més particularment als senyors
Francesc i Víctor que m'han ensenyat a fer moltes coses
amb l'ordinador. Sense ells jo no hagués pogut informar
dels trials puntualment.*

**Què va significar per
tu el reconeixement
de Motocater de
l'any?**

*El dia que em van
nomenar Motocater
estava al costat de la
meva dona, Nuri, al
circuit verd de Moià i
no ho esperava.*

*Ho recordo com un
moment molt agra-
dable i que no
parava de pensar
el perquè de tot
plegat si jo no
havia fet res*

*d'extraordinari, només feia
coses que m'agradaven de fer i amb*

les que hi disfrutava.

*Sí que em tirava tardes senceres, com la Mercè o el Víctor i molts d'altres,
pujant fotos des de mi@rroba de 10 en 10 perquè aleshores no era tan fàcil com ara amb el
Facebook, però també ho fèiem. Van ser molts diumenges a la tarda dedicats perquè ho*

poguéssiu veure al foro, fins i tot a casa era "motivo de cese" jejeje perquè no podia sortir a fer la volta, ja que "tenia feina".

La veritat, no sé què més afegir –jo sóc més de paraules que no d'escrits- però sí que vull recordar aquells primers temps del foro, en el que tenia una particular manera d'escriure, que costava d'entendre'm i un vocabulari específic, com les "pepclasifikeixons", "la sopral" o el "tèmp\$" que teníem per anar a fer trial.

Vull acabar dient que sempre estaré agraït per haver estat el primer Motocater de l'any i que m'atorguéssiu aquesta distinció.

2009 ÀNGEL LLOP, àlies "DUCADOSTEAM"

Comentari al fòrum de MOTOCAT el 13 de juliol de 2009

UFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF ESTIC ACOLLONIDO!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

NO SÉ SI PODRÉ EXPLICAR TOTS ELS SENTIMENTS QUE VAIG TENIR EL DISSABTE AL SER ANOMENAT MOTOCATER DE L'ANY, I QUE ENCARA AMB DUREN I EL QUE EM DURARAN!!!!!!!!!!!!!!

PRIMER DE TOT VOLDRIA DONAR LES GRÀCIES ALS CINC SRS. IL.LUMINATS QUE VAN CREAR MOTOCAT. CREC QUE LA SEVA TASCA ORGANITZANT TRIALS, EL MOTOCUB, EL FORO I TOTS ELS EVENTS RELACIONATS AMB EL NOSTRE ESPORT I QUE ENS FA DISFRUTAR TANT I TANT.

MOLTES GRÀCIES: SR. PRESICAT, SR. BONAIGUA, SR. TCB, SR. TONI BH I SR. ROMIC.

JO DE JOVE JA EN FEIA DE TRIAL, PERÒ HO VAIG DEIXAR PER VARIS MOTIUS, EL PRINCIPAL VA SER LA PRESSIÓ PERSECUTÒRIA DE LES AUTORITATS, UN MAL QUE DESPRÉS DE TORNAR-HI HE COMPROVAT QUE ENCARA DURA I EM SEMBLA QUE DURARÀ PER SEMPRE. PERÒ DEIXEM EL MAL ROTLLO.

DESPRÉS DE QUINZE O DIVUIT ANYS DE NO FER TRIAL, JA

PENSAVA QUE NO EN FARIA MAI MÉS, IUNS BONS AMICS "ELS RODELAS" EM VAN TORNAR A LIAR.

JO TENIA UNA SHERPA QUE HAVIA SIGUT DEL MEU GERMÀ "PEPITO" QUE MALAURADAMENT VA MORIR D'ACCIDENT, LA VAIG RESTAURAR I LA TENIA GUARDADETA DE RECORD I NO LA VOLIA FER SERVIR PER RES, PERÒ ELS RODELAS HO SABIEN I EM VAN CONVÈNCER PER ANAR A CÓRRER A UNA BULTACADA ARA FARÀ JA UNS QUATRE ANYS. EM VAN DIR QUE TOT ERA PLA I QUE NOLA FARIA MALBÉ. CARAM!!! VAIG DISFRUTAR TANT QUE EL MATEIX ANY JA VAM ANAR A CÓRRER A CABRIANES, UN TRIAL QUE DURANT ANYS HAVIA VOLGUT ANAR A VEURE JA QUE AMB

EL SR. JAUME CASADESÚS HAVÍEM ANAT A CÓRRER JUNTS DE JOVES. I JA VA ESTAR "LIADA" JA NO M'HE POGUT DESENGANXAR I MENYS MAL PERQUÈ ESTIC DISFRUTANT COM UN BOIG CADA VEGADA MÉS!!! MICA EN MICA VAS CONEIXENT A MÉS GENT I DISFRUTO TANT DE TOTS VOLSALTRES QUE NO US HO PODEU IMAGINAR.

EL FORO: EL FORO NO TÉ PREU: LES PRIMERES "FILIMINES" QUE EM VAN FER "EL PEPTRIAL" I LES VAIG PODER VEURE AL FORO EM VAN IMPACTAR TANT QUE VAIG PENSAR QUE POTSER ELL SOL NO PODRIA ESTAR A TOTS ELS TRIALS NI A TOT ARREU I VAIG DECIDIR COMPRAR-ME'N UNA I QUE TOTHOM DISFRUTÉS VEIENT FOTOS TANT COM JO HO FEIA, DESPRÉS AMB LES DE LA MERCÈ, LA Mª DOLORS, L'EMI, EL PIRU, EL JORDI TR I TOTS ELS QUE PENGEM "FILIMINES" I VIDEOS, ÉS LA MANERA DE FER DURAR ELS TRIALS ELS DIES QUE VOLGUEM, AIXÒ ÉS COLLONUT.

DONCS RES, QUE SÓC L'HOME MÉS FELIÇ DEL MOMENT I EL QUE EM DURARÀ!!! EL DISSABTE QUAN EL SR. TCB VA DIR EL MEU NOM EM VAN COMENÇAR A TREMOLAR LES CAMES, EL COR ANAVA A 180 I ELS LLAGRIMALS A TOPE I A PUNT D'ESCLATAR, ENCARA ARA ESTIC EMOCIONAT, ORGULLÓS I HONRAT.

PERÒ PENSEU QUE MOTOCATERS D'AQUEST ANY I DEL QUE VE I QUE SIGUI PER MOLTS ANYS, HO SOM TOTS ELS QUASI TRES-CENTS SOCIS QUE AQUESTS CINC SRS. VAREN CREAR I ANY RERA ANY ES SUPEREN PER FER LES COSES MILLOR.

UFFF QUIN ROTLLO OI? BÉ JA N'HI HA PROU..... MOLTÍSSIMES GRÀCIES A TOTS PER FER QUE DISFRUTI TANT DEL TRIAL I DE TOTS VOLSALTRES!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

PD PEPTRIAL JA T'HA PASSAT L'ANY.....

PERÒ SEGUIXES SENT EL MILLOR!!

UNA ABRAÇADA A TOTHOM DEL'HOME MÉS FELIÇ DEL MÓN.

Què va significar per tu el reconeixement del Motocater de l'any?

SÓC TRIALER DE TOTA LA VIDA, PERÒ PER ETAPES, I LA QUE VAIG VIURE EN CLÀSSIQUES JA FA UNS ANYS VA SER POTSER LA QUE MÉS VAIG GAUDIR, PER AMBIENT I FENT AMICS A CADA TRIAL, I PER REMATAR-HO, EM VAN PROCLAMAR MOTOCATER DE L'ANY EL 2009. HO RECORDO COM SI FOS AVUI I HO TROBO A FALTAR, PERÒ ARA M'HA TOCAT UNA D'AQUELLES ÈPOQUES SENSE TRIAL, PERÒ ESTARÉ AGRAÏT SEMPRE!!!! MOLTES GRÀCIES A TOTS PER FER-ME PASSAR TAN BONS MOMENTS. SEMPRE ESTEU AMB MI. APA, MOLTA SALUT A TOTHOM!!!!

2010 JOSEP LLUÍS AGUILAR, àlies "Piru4RT"

Comentari al fòrum de MOTOCAT el 19 de juliol de 2010

Muchísimas gracias Excmo. Administrador.

Y otras tantas a quienes me han hecho estar al mismo nivel que las dos ilustres personas precedentes antecesoras en el título. Un abrazo al Sala y al TrucadosLlop.

Ahora entiendo las sensaciones que sintieron en su momento. Es una mezcla entre estupor, incredulidad y alegría inmensa de todas todas.

Y digo estupor porque lo primero que sientes es.... pero ¿qué cullons debo haber hecho yo para merecer esto? si todo el increíble trabajo de montar los pollos lo hacen los "otros" que se quedan a la sombra! Si los demás lo único que hacemos es contagiarnos de su entusiasmo y apenas damos un pequeño gesto de ayuda!!!!

Incredulidad porque.... pues eso, que no sabes reaccionar. Faltan las palabras y no sabes qué pasa por tu cabeza. Es una mezcla entre vergüenza (que parecerá mentira, pero en algún rincón me queda un poquito), y también piensas en todos los cabrones estos que lo tenían escondido y bien escondido. Y no digo nada del sentimiento de inmerecido o de creer que hay otro que se lo merece mucho más. Y ese alguien está pasando unos momentos durillos (que cuestan pero pasan fijo) que a pesar de todo sigue manteniendo intacta la pasión que caracteriza a los miembros/as de Motocat:

HACER GRANDE NUESTRO DEPORTE.

Y finalmente alegría por sentirte

querido, apreciado, e incluso sobrevalorado. Insisto, los auténticos Motocateros del año (ano según el Rui) son LOS ÚNICOS QUE NO PUEDEN OPTAR AL PREMIO. Ellos son los que se merecen todos los premios posibles. No diré nombres, pero todos sabéis quiénes son, y son realmente los que se lo curran de verdad para montar todos los pollos a los que nos tienen acostumbrados.

En fin, que os quiero un montón y tal, y que me siento tremendamente orgulloso con lo que me habéis dado: vuestra amistad. El galardón lo llevaré lo mejor que sea capaz, eso sí, también con gran MOTIVO DE HONDA SATISFACCIÓN.

Edito para decir que tengo cuatro nombres y me he quedado con sus caras. Lo del chapuzón en el río tarde o temprano lo pagaréis. Escoria!

Què va significar per tu el reconeixement del Motocater de l'any?

Molta satisfacció.

Passats els primers moments d'estar flotant en un núvol, sobre tot un immens sentiment d'autoestima. És increïble com pots arribar a sentir-te si sents passió per un esport, el practiques, i a més a més et donen un premi i reconeixement per fer-ho!!!!

Aprofito per agrair als membres de la junta de Motocat d'aleshores per pensar en mi, i als moltíssims trialers que em van felicitar en persona o amb missatges.

Finalment, el record més fresc que tinc és la fredor del riu Freser de la Font del Tòtil. Un grupet de "nosecomqualificar" em van agafar a traïció i em van tirar al riu vestit...i sense roba de recanvi! Val a dir que els fets no han quallat com a tradició, afortunadament. Al menys de moment...

2011 KIKU CARBONELL àlies "KIKU58".

Juliol de 2011, en un indret diferent al d'anys anteriors i dins els actes del FESTRIAL (blau), vam concedir el reconeixement de Motocater de l'any a en KIKU CARBONELL.

Què va significar per tu el reconeixement del Motocater de l'any?

Ser escollit Motocater de l'Any va ser una gran sorpresa. En aquell dinar i havia molta gent que estimen i viuen el trial, per la qual cosa quan vaig sentir el meu nom va ser un esclat d'emocions difícil d'explicar. És un orgull molt gran rebre aquest reconeixement, ja que per mi representa més que qualsevol altre títol que em puguin haver donat. Gràcies Motocat per la vostra tasca.

2012 PEP PLANAS, àlies “pepvarios”

Comentari al fòrum de MOTOCAT el 24 de desembre de 2012

La veritat, no sé per on començar, em sento com un nen amb sabates noves, encara no em crec que un paio com jo ara mateix sigui el Motocater de l'any 2012, després dels cracks que m'han succeït, Pep Sala, Àngel Llop, Josep Lluís Aguilar, Francesc Carbonell, ara jo.

Com diu el bon amic Víctor: “GALLINA DE PIEL”.

Aquests darrers caps de setmana he tingut el privilegi de gaudir al Circuit

de Catalunya amb el tema del Trial Solidari que tan brillantment ha organitzat el nostre Motoclub. I per sorpresa, ahir em varen “ensarronar” davant del Mas de la Moreneta per proclamar-me el Motocater de l'any 2012, això ha estat com una alenada d'aire fresc, com una injecció de suport, com un transplantament de benestar, després del complicat any que ara es tanca, i que després de diversos entrebancs hem pogut tirar endavant, primer la mort d'un amic íntim, després l'ensurt de la meva estimada filla Marta i per rematar-ho, la tornada a la vida gràcies als 6 companys i amics a Andorra.

Bé, només vull donar les gràcies a tots els Motocaters, amics, família, trialers en general, pel seu suport, pels seus ànims, i finalment per aquest reconeixement.

M'agradaria nomenar-los a tots però necessitaria un foro sencer.

Poques paraules tinc, però sí molts sentiments.

Gràcies a tots de nou.

Què va significar per tu el reconeixement del Motocater de l'any?

El reconeixement com a Motocater de 2012 per a mi va ser molt valuós i alhora molt emotiu.

Molt valuós perquè després d'un any complicat de salut, doncs va morir el meu millor amic, la meva filla ens va donar un ensurt important i després jo vaig patir l'infart, em va donar moltes forces per tirar endavant, doncs els AMICS de Motocat varen saber llegir que una persona normal com jo necessitava una empenyeta en aquells moments difícils que estava passant.

Molt emotiu perquè veure els ulls i els somriures dels que aquell dia érem al Circuit em van fer que em sentís la persona més estimada del món.

Crec sincerament, que a part de possibles tasques que aquell any vaig fer dins el motoclub, com que hagués col·laborat en la creació del Trial Solidari, que hagués estat prou actiu al fòrum, a part, sabeu donar recolzament a qui més ho necessita, i això és realment preciós.

I per últim, també diré que realment et dona la gran satisfacció de sentir-te algú important dins la família que és MOTOCAT. És això amics meus.

2013-2014 JOSEP SERRA, àlies "SerraTR"

Diumenge, 26 de gener de 2014

Aquell any, tot i no organitzar cap prova, el Motocater de l'Any no es podia passar per alt.

Tot i que va ser complicat reunir-nos la totalitat de la Junta Directiva de Motocat, amb l'excusa d'un entrenament matinal "dominguero", prop de Can Teià a Sant Fost de Campsentelles, no hi va haver dubtes a la Junta i si algú era mereixedor d'aquest reconeixement, aquest era en Josep Serra.

Va ser complicat enredar el bo d'en Josep,

però vam fer "trampes" i el vàrem fer venir amb l'excusa de parlar d'un tema federatiu que volíem discutir amb ell. La seva cara era un poema al sentir que volíem fer una "federació paral·lela de trial".

Després de les sempre encertades paraules de l'orador oficial -Francesc Infante- i del ja ex-Motocater de l'Any 2013 -Pep Planas- es va fer entrega a en Josep Serra del trofeu acreditatiu junt amb el pertinent diploma. Era el sisè Motocater de l'Any que celebràvem.

Josep Serra, sorprès, però també emocionat, ens va donar les gràcies i també va manifestar que es volia "apartar" del trial per un temps, però estàvem segurs, i així es va demostrar, que el seguiríem veient a les curses on es demanés la seva presència i és que és un dels millors gestors de les classificacions, entre d'altres virtuts.

Què va significar per tu el reconeixement del Motocater de l'any?

En el nomenament de Motocater de l'Any, em van agafar amb el lliri a la mà (en la parra, per si algú ho ha de traduir), però crec que ja era el que es desitjava.

Sense que jo entengués res, em van fer anar a un suposat esmorzar-reunió per posar la primera pedra d'una Federació exclusiva per Trial i clar que hi vaig anar.

Com sempre, més puntual del compte, però aquest vegada ja hi era tothom, ningú havia començat a esmorzar, es va fer tot just quan vaig ser-hi. El pa, les botifarres, els tomàquets, l'oli, converses amb un i l'altre, el vi, els cafès, però ningú feia cap esment sobre la Federació de Trial i per la gent que hi havia en aquella parròquia ja prometia ser tot un èxit.

En el moment que algú va iniciar un petit parlament adreçat a tothom, vaig pensar que el primer punt que es posaria damunt la taula, en la que ja no hi quedava res de teca, seria la rebaixa de preus de les llicències de la nova Federació de Trial, que estrany, però no....

Qui parlava, que per cert ho feia molt bé, deia sobre les tradicions de Motocat, va posar-se a llegir un document, vaig pensar que allò eren els Estatuts de la nova Federació, però tampoc...

L'orador deia: Com a reconeixement a una dedicació exemplar a l'esport del Trial, per la seva entrega en qualsevol manifestació d'aquesta activitat.....bla... bla....., No pel que deia sinó perquè ho feia dirigint-se a mi, em va caure el lliri quan va concloure dient allò de: S'atorga la distinció de Motocater de l'Any 2013-2014 a.... Ho vaig creure impossible, sóc poc expressiu però em sembla que amb la cara que vaig posar tothom es va adonar que no m'esperava res de tot això.

Ara en lloc del lliri el que portava de mans del meu antecessor, Pep Planas, era el guardó que m'acreditava com a Motocater de l'Any.

Un reconeixement que agraeixo de tot cor perquè, d'alguna forma, significa que hi ha persones

que valoren la feina i la dedicació a un esport que encara que avui no hi sigui tan present, porto dins el meu cor igual que les persones que en formen part.

M'ha fet mandra haver de fer aquest escrit, però al mateix temps m'ha fet il·lusió recordar amb detalls aquell moment mentre ho he descrit, això és el que significa per a mi haver estat Motocater de l'Any, recordar-ho amb il·lusió junt amb tots vosaltres.

Gràcies Motocat

2015-2016 MANOLO IBORRA

Què va significar per tu el reconeixement del Motocater de l'any?

Cuando desde Motocat me solicitaron que les comentara qué significó para mí el reconocimiento del motocatero del año, no tuvieron en cuenta, como siempre ha comentado Francesc, que mi ADSL es por palabras, jajaja...

Sentí sorpresa y agradecimiento.

Sorpresa porque no se me había pasado por la imaginación que yo sería el elegido, lo digo sinceramente, y agradecimiento a la junta de Motocat por creer que soy merecedor de la distinción como Motocater del año.

Creo que me he sentido querido por un montón de amigos, y esto para mí es importante y lo recordaré siempre.

2017 ALBERT GIL

Què va significar per tu el reconeixement del Motocater de l'any?

Quan vaig rebre el reconeixement com a Motocater de l'any 2017, em vaig trobar trasbalsat perquè de cap de les maneres podia esperar-ho ni naturalment me'n podia sentir creditor.

A més va quedar clar que a MOTOCAT havíeu decidit premiar la simpatia i la il·lusió per sobre de les aptituds trialeres en aquest cas.

Finalment, rebre el trofeu de mans d'algú com el Manolo Iborra, tot un referent de cavaller dintre del nostre món del trial, i poder entregar-lo al Víctor Martín, "l'alma mater" d'aquest moto club fins ara, encara ha afegit un plus més d'emoció al reconeixement.

Em quedaré amb el record d'aquests increïbles moments per a una calamitat de trialer com jo (i amb el trofeu recordatori per a no oblidar-ho).

Moltes gràcies Víctor i MOTOCAT.

2018 VÍCTOR MARTÍN

I ara em toca a mi respondre a la pregunta... Què ha significat per tu el reconeixement del Motocater de l'any?

Moltes organitzacions (i MOTO CAT no podia ser menys), fan del reconeixement part de la seva cultura, entenent la importància i valorant l'esforç de la dedicació, entusiasme i compromís. Això va quedar clar a la fundació del motoclub i continua inalterable, però de sobte m'ha tocat a mi ser el MOTOCATER de l'any i la veritat és que no m'ho esperava.

Si fins ara he fet tot el que he fet pel bé del Trial, ha estat perquè volia i podia, ho he fet lliurement i sense haver estat obligat a res, a més sempre he dit que m'agrada més reconèixer a que em reconegin res, però també és cert que a "nadie le amarga un dulce" i és per això que vull fer alguns comentaris.

És molt gratificant rebre aquesta distinció de MOTOCATER de l'any, perquè crec que és un reconeixement als meus esforços i treball des dels inicis de Motocat.

Tots aquests anys he viscut moments molt especials. No només en temes

personals (que també), sinó en els temes trialers, i aquest trofeu, per la seva transcendència, el vull compartir amb tots vosaltres, però sobretot amb els que directament han considerat que n'era mereixedor.

Ramon, Rosa, Jaume, Franky, Jordi, Marta, Joan i Pilar, sabeu que us aprecio molt a tots i no sols per aquest reconeixement (que comparteixo amb tots vosaltres), sinó per molts altres

aspectes relacionats amb el nostre esport i també personals. Gràcies perquè m'heu fet viure una experiència meravellosa.

Però deixeu-me que “m’entretingui” una mica més amb el més jove de la Junta ja que, segurament, vosaltres ja estareu “bregats” en “batalles” més dures i complicades.

Franky, tots aquests mesos hem parlat molt, hem resolt dubtes i problemes junts i segurament hauràs entès, en més d’una ocasió, perquè vaig deixar la presidència de MOTOCAT, oi? També sé que tu has estat un dels principals “instigadors” perquè jo fos el MOTOCATER de l’any i per això només puc tenir paraules d’agraïment, però deixa’m que et dediqui també aquestes últimes paraules per encoratjar-te a seguir endavant. Tot és qüestió d’experiència i pot ser que en algunes coses triguïs una mica més en acostumar-te, però finalment, amb les ganes que hi poses, sempre aconseguiràs el que et proposis. Recorda que estàs a Talamanca, i quants voldrien ser-hi i tenir les oportunitats que tens tu en aquests moments per desenvolupar qualsevol activitat trialera. Ets jove, treu-li “el suc” a MOTOCAT i aprofita cada minut que estiguis aquí. Sé que tot és molt complicat, i que de vegades els qui no ho han de fer no es posaran en el teu (en el vostre) lloc, però somriu i oblida ràpid els moments i dies complicats, perquè t’asseguro que també tindràs moltes satisfaccions.

Segur que ens esperen molts dies de compartir trials i afició i ho celebrarem com es mereix.

No vull acabar aquesta crònica sense donar les gràcies a tots els que via mail, Whatsapp, Facebook, etc. han dedicat un temps per felicitar-me per ser el MOTOCATER de l’any 2018.

A la Junta li toca anar pensant en qui serà el MOTOCATER 2019...

